

INSERTIUNI:

se plătesc cu prețuri foarte reduse.

Manuscrisurile sunt a se adresa redacției și acelea nu se înapoiază.

Epistole nefrancate nu se primesc.

ABONAMENT:

Pe an 6 cor. pe 1/2 an 3 cor.

Pentru plugari—țărani pe an 4 coroane.

Pentru România și străinătate Pe an 16 franci.

Un număr costă 12 bani.

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

Anonimiștii.

Dintre toate plăgile de care suferă moralmente lumea în secolul al XX-lea, nu e nici una care să fie așa de urcicioasă și așa de respingătoare ca *anonimia*, și dacă ar exista vre-o artă oare-care, care să vindece relele morale ale unei națiuni, anonimia ar putea fi pusă cu drept cuvânt în capul clasificărilor boalelor celor mai de combătut.

Anonimia, după-cum susțin unii, în acord cu realitatea, e un lucru fără nume. Și un lucru fără nume e un lucru care nu se spune și de care ai roși cunoscându-te ca autor. Tot astfel anonimistul e un om fără nume, un om, care nu se poate valida și care cu atât e mai de temut, cu cât nu se cunoaște.

Cu drept cuvânt se zice, că omul fără de lucru poate căpăta toate nărvurile rele; anonimia, vom adăuga, e muma tuturor crimelor și anonimiștii, printre rău făcători, sunt aceia, ale căror lovituri sunt mai sângeroase.

Față de un miserabil, care într'un moment de violență sau de ură ar deveni asasin, ar trebui arătată o oarecare milă; unui nenorocit, care ar fura, pentru a da pâine familiei sale, ar trebui sărit în ajutor; fără îndurare ar trebui purces însă față de acela, care sub cuvânt de răzbunare, s'ar folosi de *anonimie*.

Anonimia e arma lașilor, și anonimiștii trebuie puși la carantină. Acestor oameni, cari au declarat război la tot ce e frumos și bun, la tot ce e meritos și de laudat, nici un mijloc nu le e respingător și mănuiesc cu o egală dexteritate săgețile calomniei, vorbirii de

rău și a defaimării. Invidia le servește de suliță înveninată și ipocrisia de păvăză protectoare.

Onoarea ființei de bine e ținta lor, și cu atât mai lesne îndreptează loviturile lor, cu cât victimele n'au în ei decât adversari nevezuți și nu pot, prin urmare, a se feri de asalturile lor sau a le strica planurile.

Anonimistul nu e un dușman, care declară război deschis și care-ți permite a-l combate cu arme egale; nu e nici ca nemernicul, care-ți ese în drum pentru a te lovi. Anonimistul, această viperă veninoasă, se ținește până lângă tine, te mângăie la început, pentru a te împunge mai sigur. Nimic nu-l oprește, nimic nu-l face a se da în laturi; conștiință nu are, sau cel puțin își ascunde strigătele sale de indignație; căci dacă omul poate să-și întrebuițeze simțurile și voința sa la satisfacerea patimilor sale, nu face nici un pact cu conștiința sa; va putea vorbi contra conștiinței sale, dar nu-i va impune nici odată tăcere.

Anonimistul e totdeauna un ambițios și un poftitor, el lovește totdeauna reputațiunile cele mai neîndoelnice, situațiunile cele mai cinstit câștigate. Cu cât victima sa se bucură de o considerațiune mai bine câștigată, cu atât mușcătura sa e mai adâncă și spuma gurii mai îmbelșugătoare.

Acești oameni fără nume, cari aruncă necinstea în familii și cari răspândesc întristarea în inimi și discordia în societate, trebuiesc pecetluiți.

Dar precum virtutea are totdeauna răsplata sa, anonimia trebuie să-și ia și ea pedeapsa. Atunci chiar, când mâinile criminale ale anonimistului nu sunt desveluite, când masca înșelătoare sub

care se adăpostește cu prudență trăsurile negre și încruntate, nu e smulsă, și când se bucură de o isbândă triumfătoare, această pedeapsă nu i-se scu-tește și-l găsește în el însuși.

În mijlocul victoriei care încununează mișelia sa, nu poate uita ruinele pe care s'a urcat și această gândire, ce-l urmărește pretutindeni, fără încetare, e cea mai crudă tortură ce i-se poate aplica. Conștiința sa e propriul seu judecător și remușcările ce-l rod, răsună pentru totdeauna persoana cinstită ce a căzut sub atacurile sale.

Înzadar anonimistul va căuta a se desfăta în plăceri pentru a isgoni suvenirul crimei sale, căci apropiindu-i-se ciasul morții, când îi va trebui un adio acestei lumi, unde n'a trecut decât pentru a face rău, ultimul seu moment va fi încă tulburat de remușcările ce-l vor urmări până la mormânt.

Și aproape nu geme societatea noastră românească de acești anonimiști, cu toate-că unii dintre ei par a susține, că toată activitatea lor e dată pe față.

E timpul suprem, ca toți aceștia să fie stârpiți din mijlocul nostru, până a nu ajunge să formeze majoritatea într'o partidă sau alta, căci atunci totul e pierdut.

Războiul ruso-japonez.

Rivna de expansiune prea bine cunoscută a Rusiei, a dat naștere acestui război început în săptămâna trecută, care va fi unul dintre celea mai crâncene, intrucât două puteri mari stau față în față.

Este vorba despre ocuparea Peninsulei Liav-Tongi, prin porturile căreia

s'ar domina Marea-galbină. Ansa la acest război s'a dat încă la anul 1894, când a fost războiul Japonono-Chinez.

Bărbații de stat prevăzători ai Japoniei de timpuriu au observat scopurile Rusiei, pe când încă se zideau lungile și costisitoare linii ferate, așa numite siberiene. Au prevăzut că după ocuparea provinciilor pe rîpa stîngă a fluviului „Amur“, și după aceea a celorlora de pe rîpa dreaptă, dela neputincioșii Chinezii, cu timp vor a să face domni pe întreaga peninsula.

Cunoscînd năzuințele Rusiei de mare putere lumească, au prevăzut și aceia, că calea ferată siberiană, nu va avea de scop numai ajungerea punctului extrem dela „Vladiuostok“, fără aceia va fi condusă până la „Port-Artur“, cel mai extrem și însemnat port maritim chiar și din punct de vedere strategic, la care ajuns, va fi domnul golfului „Pecili“ și — Pekingului. Atunci neputincioasa împărăție Korea îi va cădea în poală de sine, și chiar independința Japoniei va fi numai întrebare de timp.

Pentru aceasta a pretins Japonia dela bătuta Chină peninsula Liav-Tongi, declarînd și garantînd întregitatea Chinei, numai cu scop de a pune stavilă Rusiei la ocuparea provinciei „Mandjuria“.

Observînd Rusia intențiunile Japoniei prin cari s'ar pune pedeci planului de expansiune, la anul 1895 a adresat o notă diplomatică, prin care îi dă sfatul să abdică de posesiunea peninsulei „Liav-Tongi“. În aceste vederi propunerea Rusiei a fost spriginită și de Franța și de Germania.

Dela anul 1895 începînd, Rusia a edificat pe bani francezi calea ferată continuativ din Siberia dealungul provinciei ocupate dela China, Mandjuria, și a forțato a-i ceda cel mai însemnat punct strategic „Port-Artur“, pe care l'a transportat în cîetate neopugnabilă, dealungul drumului a zidit întărituri și a ocupat cu o vorbă Mandjuria întreagă,

FOIȘOARA

VIAȚA PRIVATĂ

(Urmare).

Și se pun toată ziua, ei cu toți cunoscuții lor, pe capul bieților profesori, rugându-i, implorându-i să nu le nenorocească odorul, că copil mai bun și mai deștept ca al lor, n'a lăsat D-zeu altul pe pămînt.

Și părinții aceștia, cari n'au cea mai mică idee, de ce va să zică: conștiință, drept și datorie, sunt așa de convingși că profesorii poartă vina, când nu trece un elev, că dacă nu te amenință sau nu caută să-ți facă rău întotdeauna, apoi mai nici odată nu scapi de a fi făcut direct și singur răspunzător, și de vinovăția lor și de prostia și neglijența copiilor lor.

Dacă educația copiilor în general lasă foarte mult de dorit, apoi educația fetelor în special este cu totul falsă.

După cum viața noastră este, cel puțin în aparență, uniformă, cu toată deosebirea mijloacelor materiale, tot astfel și educația celor două sexe este la fel, deși distanța naturală și rolul lor social sunt așa de deo-

sebite. Învățămîntul nostru clasic, care nu crează decât funcționari, este un rău chiar și pentru băieți, cu toate că ei își mai pot găsi aplicație în societate, ear' pentru fete mai totdeauna este o nenorocire. Școala, care o fac azi fetele noastre, nu numai nu le dă mai nici odată mijlocul de a-și ușura lupta pentru existență, dar' le face adese-ori incapabile de a-și îndeplini cinstit și serios frumosul lor rol social.

În adevăr, care este rolul social al femeii? De sigur să fie bună gospodară, mamă adevărată și soție demnă, adică să știe conduce toate lucrurile casei, să aibă dragoste pentru copii și priceperea de a-i crește și să țină, mai pe sus de toate, la cinstea casei și binele familiei. Și unde învață ele toate acestea? Acasă? Dar' mumele lor, când nu se pricep sau nu-și fac de ris familia, să țin numai de lux și de vizite, ear' fetele, în cazul cel mai bun, când nu se iau după mumele lor, citesc acasă, fără nici un control, cele mai perfecte romane pornografice. În școală? Acolo învață de toate, numai ce le trebuie nu, căci de școala profesională sau de alte meserii degradatoare fug ca dracul de tămăie. Din școală es cu multe fumuri, cu puțină franțuzească, cu un sdrăngănit de piano și visează numai cu prinți și Don Juani, de cari au cetit la romane. *Și cu aceste ființe*

lunatic ești osândit să duci casă, ba chiar să trăiești fericit!

Este foarte instructiv și caracteristic, în această privință, răspunsul, ce l'a dat o doamnă bucureșteană unui tînăr, care-i peți-se fata. Tînărul acesta, ce-i drept, nu era bogat nici de familie(!), dar' cult și cu existența asigurată prin munca proprie. Era prin urmare un tînăr frumos, în înțelesul poetului care zice: »Frumos e omul, Doamne, când mîntea e regină etc.« Doamna respectivă, care, pe când trăia prostul de bărbatu-so — D-zeu să-l ierte — cheltuia la Sinaia câte 30.000 lei în două luni de vară și la 10 Maiu întrecea pe regina cu toaleta, ear' azi n'are ce mânca, — eată cu ce vervă justifică refuzul tînărului pețitor: »Cum să-mi dau eu fata după un mojiu, când ea-i perfectă în limba franceză, perfectă în limba germană, perfectă în piano!«

Ei bine, vă întreb cu cea mai perfectă seriozitate, dacă toate aceste trei perfecții ale domnișoarei au, pentru viața conjugală, mai multă valoare, de cât o perfectă ciulama? Evident că nu. Dar' căți bărbați sunt atât de nebuni, ca să întrebe, când se însoară, dacă viitoarea lor consoartă este perfectă în limba lui Molière sau în arta lui Mozart? Al' nu zic, că aceste nu pot fi folositoare, dar' cu o singură condiție: ca să nu ție locul tutu-

ror celorlalte! Nimeni nu-și cumpără clac, frac, lac, când n'are haine de purtat.

Dacă te-ai putea ajuta la gospodărie cu franțuzeasca, sau la creșterea copiilor cu piano, n'ași avea nimic de zis. Ce le pasă părinților de asta. Ei vor să aibă fete cochete, ca să placă altora, ear' de bărbatul fiicei lor, puțin se sînchisesc. Mai mult decât atât. Sunt părinți, cari în loc să le învețe gospodăria, își trimit fetele, înainte chiar de a eși din școală, în vizită, unde întîlnindu-se mai multe la un loc, — adesea fără părinți! — fac petrecere cu dans, dela care firește nu lipsesc nici tinerii minori. Alții cred, în adorabila lor naivitate, că-și vor mărita fetele cu atât mai ușor, cu cât vor frecuenta mai regulat toate balurile. În fine, sunt și de aceia, cari — fideli legendei răsuflate: *că tot ce-i străin e mai bun* — își închipuiesc, că vor asigura mai bine viitorul copiilor lor, finîndu-le în institute străine, fie în țară, fie în străinătate. Trista realitate însă nu întărieze mai nici odată, a le arăta rătăcirea și a le da cea mai categorică desmințire. Au trecut vremurile acele, când, în această binecuvîntată țară, chiar și țigăncile puteau fi nemțoaice la copii noștri.

(Va urma).

apropiindu-se de Peking ear' prin acea-
tea însușindu-și aproape dominația pe
peninsula „Liav-Tongi”.

Prin ocuparea provinciei chineze
Mandjuria și provinciei rusești din spre
Nord, Korea este din partea uscată în-
cunjurată, ori și când poate fi ocupată
și adnexă la imperiul rusesc, ocupând
și forturile. Acum cere dela Korea să-i
cedeze portul Mazampo, de abia 40
miluri departe dela insulele japoneze,
ca stațiune de cărbuni pentru vapoară,
apoi Csemulpó, un alt port, ca să cro-
iască un al doilea Gibraltar față de
japonezi. Cu un cuvânt a condus tre-
bile acolo, că Korea încă a ajuns sub
influența Rusiei.

Dacă toate aceste pretensiuni s'ar
permite Rusiei, atunci pacea este pe
multă vreme sgduită și orientul extrem
ar fi pururea înarmat și gata de răs-
boi...

Așa pe temeiul împăciuirii cu
China și puterile semnatare era dator
ca în Aprilie 1903 să părăsească teri-
torul Mandjuria, însă nici aminte nu
i-a venit se o facă, ci din contră, a
dus mii și mii de soldați în Mandjuria,
a îngrămădit o mulțime de miițe la
hotarele Korea și neîntrerupt și-a în-
tărit flota pe apele acelea.

Față cu aceste, Japonia și a văzut
amenințata existența, încă anul trecut,
la 3 August a auresat o notă Rusiei,
prin care arată, ca ea a retras totul
din peninsula Liav-Tongi, acum este
la rând ca și Rusia se golească Mand-
juria, după cum promisese. De oare-ce
nu vede nici un semn de atare lucrare,
ba din contră în continuare își întă-
rește poziția în Mandjuria și chiar și
guvernarea o a luat din mâinile împé-
ratului Chinei, sub astel de împrejurări,
este constrânsa a urgi golierea Mand-
jurie, și dorește, ca Rusia să se de-
obliga contractual a respecta indepen-
dența Koreei și integritatea Chinei,
ceea-ce din partea încă este aplicată.
După așteptare de 10 săptămâni, Rusia
cu toată curtuasia a răspuns, că nu o
pricepe pe Japonia. Ea — Rusia — își
va isprăvi singură trebile cu China și
Korea. După două luni tot cam acest
răspuns a primit. La aceste Japonia a
mai adresat o a treia notă la 13 Ian-
uarie a. c. la Petersburg, însă după
așteptare de 3 săptămâni, în care timp
Rusia cu mare grabă își sporea armata
și se pregătea de ale războiului, răbda-
rea Japoniei s'a frânt, nu s'a lăsat să
fie și mai departe batjocorită, și fiind
vorba de existența sa, și-a încredințat
dreapta cauză armelor sale.

Aceste sunt motivele războiului
Ruso-Japonez, ce acum este în desvol-
tare, după cum luat-le-am și noi la
cunoștință din foile mai mari și zilnice
ale presei.

În numărul viitor vom descrie cele
două puteri beligiromte, din toate punc-
tele de vedere, întemeiate pe datele
statistice.

Glume proaste.

O ceată de oameni cu *marii con-*
ducători: I. Moța și Dr. A. Vlad în
frunte, folosindu-se de *privilegiile far-*
șangului, când multe nărozii se permit
și li-se iartă oamenilor, — s'au apucat
și au făcut și ei o glumă proastă.

Noi o considerăm de glumă proastă,
pentru-că din lucruri serioase numai
glume *proaste* și nu glume potrivite se
pot face; — ei însă primesc „acțiunea”
lor comitatensă de un lucru *serios* și
»bine chibzuit(!), ceea-ce e urmarea
firească a *grandomaniei* să caracte-
rizează pe acești colportatori de floscule
și frase goale.

Precum se știe, a convocat pe
toți membrii români a congregații co-
mitatense la o consfătuire.

Puțini seduși, cari au crezut că

aceasta clică ar putea avea și intențiuni
obiective, a venit din depărtare; și ce
s'a isprăvit?

S'a făcut din cauza reorganizării
clubului o comedie! o glumă proastă!

S'a ales de președinte dl Dr. Ioan
Mihu, despre a cărui merite am vorbit
deja; și care însuși ar fi declarat — și
aceasta îi servește spre laudă — că
adevărat fiind, că el n'a luat parte nici
când la viața congregațională, nu pri-
mește »presidiul onorific» și nu se
amestecă în treburile aceste Moța-Vla-
diste.

Il înțelegem pe dl Dr. Mihu, *că*
nu se însuflește de tovarășia unui
Moța care era să-i fie: secretar(!) —
și așa ei amândoi ar fi fost *biroul club-*
ului! Dl Dr. I. Mihu și Ioan Moța
vestitul și mult pertractatul »cassier»
al casinei române din Orăștie! care
înainte clevea pe la spatele Drului
Mihu, că: Mihu este srticaciunea cauzei
române — și eată acum cu sila voia
să-i fie *secretar!* dacă Drul Mihu nu
renunța la această relațiune de valoare
dubioasă.

O altă glumă proastă este compu-
nerea »comitetului» ales; — pentru că
din acest »comitet» sunt *eschizi toți*
acea, cari au purtat luptă frumoasă și
bărbătească în vieuța municipală; —
și sunt »aleși» unii de aceia, cari nu
mai pe dinafară curosc palatul comi-
tatului, dar' la congregații nici barem
prin simpla prezență n'a luat parte; —
ferește Doamne că se le fi auzit cineva
graiul!

Apoi nu-i asta o *glumă* cât se
poate de proastă!?

Cu cele trei posturi »presidiale»
— un președinte și doi vice-președinți,
ni-se pare că iară s'a făcut o glumă
proastă — adevă mai bine zis o *apu-*
cătură proastă; anume:

S'a ales dl Dr. Mihu de preșe-
dinte, pentru-că sa știut *că nu va primi,*
ori nu va lua parte la acțiune, apoi
dl V. Dămian de vice-președinte,
pentru-că s'a știut *că locuind în Brad*
nici dânsul nu va putea prezidia, și
așa apoi: *ar fi rămas leul(?) tuturor*
Românilor Dr. A. Vlad singurel preșes!
carele apoi alătura cu »secretarul» I.
Moța, erau totumfactorii, *disponenții*
clubului comitatens!

Moța și Dr Vlad hazlie condu-
cere! ar rde lumea de bietul club!

SERATE

de-ale meseriașilor români.

Cu ziua de 28 Ianuarie n. c.
»Reuniunea sodalilor români din Sibiu»,
și-a început noul caclu de ședințe li-
terare. Cum la acea tă dată s'a ținut
prima ședință din a. c., presidentul
Tordășianu punând la inima tuturor
cauza Reuniunii, îi îndeamnă pe toți
și pe toate la înțepită muncă și în noul
an. Trecând în revistă evenimentele mai
de căpetenie, petrecute în sărbătorile
Nașterii Domnului și în ale Anului-Nou,
arată rezultatul obținut de despărțē-
mântul femeiesc întregitor al Reuniu-
nei, în cauza adunării de daruri, împăr-
țite între sēraci în ajunul Crăciunului;
ne numinează pe diferiții dāruitori și
se oprește la noul act de recunoștință,
ce 'i-l-au adus de data aceasta mem-
brii mai în vērștā ai Reuniunii, măies-
trii cu ateliere proprii, în seara Anu-
lui-Nou. Vorba este de »Scaunul de
onoare», lucrat de dibaciul măestru
măsar dl Emil Petruț și decorat cu
perini de catifea, confecționate cu mult
gust, de vechiul și nu mai puțin diba-
ciul nostru tapersier, dl Nicolae Marcu,
din mănile căruia ies lucrări din acea-
stă breaslă, mobile de salon, madrasuri,
etc., pentru cele mai sus puse familii
din toate naționalitățile. Acest scaun,
predat presidentului cu mare solemn-
tate și în ființă de față a unui mare
număr de meseriași și a soțiilor lor,

cum ei în Reuniune să păstreze, ser-
vește ca dovadă vie pentru numēroșii
visitatori ai Reuniunii pe de o parte
despre hārnicia și destoinicia meseria-
șului nostru, ear' de alta despre feliul
cum meseriașul nostru cu recunoștință
știe să fie față de binefăcătorul seu.
Presidentul privește atât în acest nou
dar, cât și în albumul cu iscăliturile
tuturor membrilor meseriași, ce 'i-s'au
dāruit la onomastica sa, nu atât cinsti-
rea sa, cât cinstirea meseriașului con-
știu de chemarea sa, și privește în
aceste mai pe sus de toate întărirea
legăturilor, ce trebuie să domnească în-
tre toți membrii Reuniunii, fie ei mă-
iestrii, fie calfe. Unul dintre rezultatele
binefăcătoare a întrunirii măiestrilor
din privilegiul predării scaunului, e și
hotărârea tare luată de măiestri de-a
să aduna cu toții (cam 100 la număr)
în fiecare Luni seara din săptămână
în localitățile Reuniunii, unde se se
sfătuiesc asupra numēroaselor afaceri,
ce trebuie să-i preocupe. Meseriași adu-
nați în Lunea trecută au decretat și o
modestă pedeapsă de 20 bani pentru
cei cari ar absenta fără cauză binecu-
vântată dela adunările de Lunea.

Reuniunea de aci înainte loc de
întâlnire este pentru sodali, cari se
adună zilnic în orele libere, pentru
măiestri, cari se adună în celelalte zile
după plăcere, ear' Lunea în mod obli-
gător, pentru membrii corului (doamne
și domni) și pentru temele noastre,
membrii ai despărțēmētului femeiesc
și nu mai restă decât alcătuirea mesei
învēțăcelor, ca astfel cunoștință să pu-
tem face cu tot, ce aproape se găsește
de meseriașul nostru.

Masa invēțăcelor ar fi una din
cele mai folositoare creațiuni ale reu-
niunei.

Din sumarele ședințelor adminis-
trative, cetite de harnicul notar, dl I.
Apolzan, aflat-am cum Reuniunea noastră,
asemenea reuniunii române de înmor-
mētare, cu vrednicie și-a implinit da-
torința față de adevărul nostru mu-
cenic, de pie memorie Andreiu Balteș,
memoria căruia în veci neuitată va ră-
mănea pentru noi toți, dat fiind, că
el ca mucenic a trăit și ca mucenic a
murit.

Programul seratei a fost cât se
poate de variat, interesant și instructiv
din toate punctele de vedere. El a fost
următorul:

Sodalul pantofar, Nicodim Rusu
ne-a predat poesia »Domnița și păș-
torul» de Ioan A. Lăpădat, ca întot-
deauna cu pricepere; sodalul pantofar
Vasile Dimitriu, a plăcut predând poesia
»Unui dușman» de Vlahuță; notarul I.
Apolzan a cetit la înțeles instructiva
lucrare a lui I. G. »Meseriile și nego-
țul» (publ. în »Foaia Poporului»); mem-
brul ajutător, dl G. de Algya a ceti-
tit mai multe poezii improvizate de
d-sa; mica școlăriță a dlui Candid Popa,
Elisabeta Nicola, a fost nu se poate mai
drăguță în predarea poeziei »Limba mea»;
sodalul măsar Laurențiu Boldor, cu
vervā și cu mult sentiment ne-a decla-
mat »Sentinela română» de Alexandri;
Nicodim Rusu, ne-a umplut de veselie
cu anecdota »Ce vēnat mânca'i-aș ochii»,
după care a urmat cetirea prin dl De-
metrie Axente, culeg. de litere, foței
»Andriu Balteș», scrise și publicate de
dl Dr. Valeriu Braniște în ziarul »Dra-
pelul». Cum dl Braniște, în această
»Filă comemorativă», trece pe dinain-
tea ochilor sufletești a cetitorilor și as-
cultătorilor un număr însemnat dintre
persoanele marcante, unele în viață,
alte trecute la cele vecinice, persoane
noue aproape toate cunoscute și de a
căror nume legate sunt multe lucruri
frumoase și azi în ființă, lucrarea dlui
Braniște, cetită frumos de fostul coleg
al sērmanului Balteș, ascultată a fost
cu multă pietate de numērosul auditor.
Drăgălașa Elenuța Șut a plăcut tutu-
rora prin predarea cu multă naivitate
a poeziei »La oglindă» de compatrio-
tul seu Coșbuc. Punctul final a fost

reservat unuia din cei mai buni decla-
matori-dramatici ai nostri.

20 bucăți cărți și cârticele, dārite
de Reuniune, sortate au fost între cele
111 persoane prezente, după cari pre-
sidentul Tordășianu mulțumește tutu-
rora, declarā ședința de încheiată și in-
vitā la cea din Faur, care după puțină
împreunăță va fi cu o șezetoare.

»Rândunică».

Intre doi săteni.

— Bună ziua vecine Gheorghe.
Da de unde vii așa repede.

— I-a! de unde să viu? De la
școală?

— Ce-ai mai văzut pe-acolo?

— Ce să vād? E lume multă
acolo și dl invēțător ne-a vorbit chiar
acum că noi toți oamenii din sat să
facem o tovarășie, sau cum îi mai zic
d-lor o societate.

— A! societate! dar ce este aia,
că tu știi puțină carte.

— Ei ce să fie... Ascultā mēi
vecine: Societatea este o tovarășie fă-
cutā de noi între noi, unde fiecare
trebuie să punem o taxā pe lunā și la
timp de nevoie ne poate împrumuta
cu o dobândā mică de tot.

— Și cât puneți la societate?

— Acum la început punem câte
3 lei de fiecare om (membru), pentru
cheltueli de registre și mai pe urmă
punem regulat pe fie-care lunā câte 2
lei, iar' cine voește și are de prisos, pe
lângā acești 2 lei, poate pune 10, 20
30, 50, 100, etc., până la 500 lei pe
an, cu dobândā de 6% pe an. Plu-
că fiecare mai are parte la câștig, po-
trivit cu capitalul seu și cu timpul.

— Aceasta am înțeles-o vecine,
dar' să te mai întreb ceva. Când vrei
să te împrumuți la societate, ce do-
bândā îți cere?

— Dacă ești membru în socie-
tate, îți ia dobândā de 10% pe an,
iar' dacă nu ești îți ia 20% pe an.

— Va să zică mult mai eftin ca
la dl X... din comuna noastră.

— Dumneata nu vezi că e foarte
eftin? Căci dl X... îți lua un leu, ba
chiar și 2 la pol pe lunā, ceea-ce vine
într'un an 60 de leișori, bani uscați, ca
dobândā la 100.

— Ei! acum ce mai zici despre
societate?

— Ce să mai zic, bine s'au gân-
dit oamenii să facā o societate, căci
numai așa putem să scăpām de sērācie
și de datorii.

Hai că merg și eu să mă înscriu.
— Bine! Așteaptā puțin, mă duc
până acasă să iau 3 lei și pe urmă
putem merge împreună.

— Apoi, dute mai repede.

Vlad, rămāind singur, îi plăcu foarte
mult despre ceea-ce îi vorbi Gheorghe,
vecinul seu, și-l aștepta cu nerăbdare.

Pe drum, Vlad întreabā pe Gheorge.

— Dar actele (hārtiile) societății
cine le întărește?

— Păi... n'ai auzit?... Tribunalul.

— A!.. Tribunalul? Păi atunci
trebuie să fie ceva.

Ajunși în școală, Vlad strigā: în-
scrie-mē și pe mine, dle invēțător. Po-
tim 3 lei și să dea Dumnezeu într'un
ceas hun.

— Să te-auză Cel de Sus.

Dela Borcea.

NOUTĂȚI

Deputatul dietal al cercului Nădlac, Kistofy József, e denumit comite-suprem al comitatului Sătmár. Cercul electoral numit are așadară prilej a-și alege alt deputat. Suntem curioși, că vor putea imita pe sermanii de dobreni, după-cum se scrisese în o foaie românească?

Maiorean la 21 de ani. Lucrările noiei legi civile despre dreptul de a fi maiorean, sunt gata. În proiectul de lege ce s'a înaintat în această afacere s'a făcut schimbarea importantă, că vîrsta de maiorean s'e nu fie 24 ani, ci 21, cum e mai în toate statele Europei. În Franția, Italia, Germania, Belgia, și Anglia tînerul devine maiorean în vîrstă de 21 ani, în Elveția la 20 ani, în Holanda și Spania la 23 ani. Când se va primi în dietă însă acest proiect, nu se știe.

Vîndtoare de suflete nesuccesă. Cu deosebită satisfacțiune înregistrăm, că în urma advertisementului nostru, făcut tinerimei noastre din Bpesta, ca s'e nu se lase amăgiți de cântecul sirenei Laczi Goldiș, a avut succesul dorit. Dl Goldiș n'a putut prinde în mregea sa pentru a infecta în redacția »Tribunei Poporului« nici un suflet. Felicităm o astfel de tinerime și îi zicem s'e fie vecinic cu ochii în patru, și s'e nu se dea pradă unor cumpărători de suflete de tagma lui Goldiș Laczi, alias Maier Miksa, duelgiul Ciorogariu și Russu Șirianu.

Piparcă otrăvitoare. În comuna Colești s'au îmbolnăvit de curînd mai multe familii între împrejurări foarte ciudate. S'a pornit cercetare, dar' fără rezultat. În sfîrșit farmacistul din comună a analizat piparca, care o mîncău oamenii în mîncare. S'a dovedit, că piparca conținea mult plumb. Anume scumpindu-se piparca (80—90 fil. litra) negustorii o amestecau cu făină și cu praf roșu de plumb, ca s'e-i dea culoarea frumoasă roșie. Mulți au cumpărat și au mîncat piparcă de aceasta. Se înțelege, că toți s'au înveninat. Un țeran bogat zace dela Crăciun încoace greu bolnav, împreună cu toată familia sa. Soția sa a murit deja, ear' ceilalți membri ai familiei se luptă cu moartea. În comuna Colești și cele învecinate zac acum 15 familii cu 43 membri, înveninați de piparcă.

La ce duce gluma. Mai mulți locuitori din Iezvin, între cari și George Rădulescu și Simion Nichici, și-au petrecut în una din zilele trecute în birtul satului. Eșind Nichici afară, și venind din nou în lăuntru, a voit s'e șază de nou pe scaunul seu și astfel a dat s'e se așeze pe el. În acest moment însă, Rădulescu, voind s'e facă o glumă cu el i-a tras repede scaunul deo-partă, așa că Nichici a căzut jos pe spinare, s'a lovit însă atât de nenorocit, că după o oră a murit.

Prescurile și puterea lor apritate de jidanii. Mai înainte cu câteva zile a ars la un jidan bine situat din Geoagiu o claie de trifoiu, una de paie și una de tului de cucuruz. Toată paguba va fi făcut cam 400 cor., ci că fiind aceste toate în preajma casei a mîncat și o frică strașnică. Va fi auzit el dela cei-ce îi consumă beuturile spirtuoase, că D-zeu îi bate și îi descopere pe reufăcători, dacă dai prescuri la biserică românești. Așa a făcut și păgubașul nostru. A trimis grâu pe ales la moară, apoi făina și câteva brațe de lemne le-a dus la prescurărița s'e îi facă 7 liturgii, pentru a-le da la 7 biserici, s'e se facă 7 slujbe pentru pedepsirea celui ce i-a dat foc la agonisitul lui. Prin atari apucături, căroră nici el singur nu le dă nici un crezămînt, își va căștiga mai mulți beutori din ceata celor ce ar trebui s'e creadă mai mult în puterea prescurilor și a slujbelor bisericești, decît în beutura puturoasă a jidanului.

Moarte prin ștreang. Măsarul Dinco Dragievici din Sarajevo (Bosnia) a fost judecat zilele trecute la moarte prin ștreang, pentru-că a omorît anul trecut pe măsarul Dumitru Kulunzić, care îi făcea mare concurență.

Concert urmat de dans, arangează »Reuniunea română de cîntări și muzică din Lugoj«, Sâmbătă în 20 Febr. n. c., sub dirigența dlui *Ioan Vidu* în sala cea mare a hotelului »Regele Ungariei« din Lugoj.

Copii duelanți. Într'un oraș din Croația a avut loc zilele trecute un duel între doi copii în etate de 12 ani. Ambii erau, vezi Doamne, amoresași în aceeași fată și s'au hotărît s'e moară unul dintre ei. Duelul s'a făcut cu pumnale. Unul din băeți a rămas mort, ear' al doilea greu rănit. Apoi s'e mai zică cine-va, că »nu-i coada vechului«.

Prunc în făși înaintea tribunalului. Șod lucru s'a întîmplat înaintea tribunalului din Oradea, scrie »Lumina și Adevărul« din Arad. Era pertractarea cu un om și soția lui, cari voiau s'e se despărtească. Tribunalul a voit s'e-i împace, dar' femeia nu voia s'e audă de pace; ear' când președintele i-a spus, că despărțirea nu se poate face așa iute, dînsa puse pe masa tribunului un copil înfășat în perinușă și zise: »Dacă nu m'e despărțiți de bărbat, ți-neți copilul«, și se duse pe ușa afară. Președintele trimise iute pe servitor s'e o întoarcă înapoi, dar' ea perî. Acum tribunalul nu știa ce s'e facă cu copilul, cu atât mai vîrtos, că începu s'e plîngă și nu aflau nici un paragraf ca s'e-l poată face s'e tacă. La urma urmelor a fost dat soțului, ca s'e caute pe mama copilului, de cumva va putea-o afla.

Cel mai înalt om din lume. În Paris se află un om, care s'e numește Hugo și care cu drept cuvînt se poate numi »Împăratul uriașilor«, căci e înalt de 2 metri și 28 cm. Cătană n'a fost, tocmai din cauza mărimei sale.

INVITARE LA ABONAMENT

Cu începere dela 1 Ianuarie 1904, se deschide nou abonament trimestrial semestral și anual pentru ziarul

„ACTIVITATEA“

Prețul de abonament pentru Monarchie:

*pe o jumătate de an 3 cor.
pe un an 6 cor.*

*Pentru România și străinătate
pe an 12 franci.*

*Ear' pentru plugari-țărani
pe 1/2 an 2 cor. și pe un an întreg 4 cor.
Administrația.*

ȘTIRI MĚRUNTE

— Școlarii Wilhelm Schulze și Rudolf Esmann din Viena, patinând s'a rupt ghița cu ei și s'au necat.

— O spălătoreasă din Granada a dat naștere la doi copii uniți unul cu altul la pept și la pîntece.

— În Washington trăește o femeie de 132 ani. Zilele trecute au s'erbătorit-o o mulțime de oameni. Femeia fumează cu pipa cu un Turc.

— Orașul Baltimore din America a fost pustiit de un foc groaznic. Au ars peste 600 case, între cari și catedrala catolică.

— Studentul de a 4-a clasă gimnasială, Petru Deák din Dej, s'a sinucis. Causa, afurisita de dragoste.

— Sublocotenentul de honvezi Nicolae Iankovici din Deva s'a sinucis. Causa, datoriile făcute în urma numărărilor chefuri.

— Pe portul dela Triest a bîntuit o mare furtună. Mai multe corăbii au fost rău vătămăte, ear' două vapoare s'au ciocnit și au suferit mari stricăciuni.

— Vagonul postal al trenului ce mergea dela Paris la Bruxelles a fost jefuit de hoți.

— În Cluj și Făgăraș au fost prinși mai mulți falsificatori de bani.

— Dl. Dr. Dionisie Roman și-a deschis cancelaria advocațială în Brașov.

— Postărița Haidan Catalin din Budweis a fost omorîtă și jefuită de doi bandiți. La ea s'au aflat 640 cor.

— În comunele Obreja, Marga și Glimboca s'au otrăvit prin beutura de vinars peste 100 oameni, dintre cari mulți au și murit. În vinars s'a aflat oxid de plumb.

Dare de samă și mulțumită publică.

La petrecerea cu dans împreună cu tombolă arangeată de D-nele *Maria Gligor și Aurelia Dr. Robu* la 14 Ianuarie st. n. în Baia-de-Criș în favorul reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei, a încurs ca venit curat suma de 332 coroane 40 fileri.

Pe calea aceasta aducem mulțumita Doamnelor din Brad și Baia-de-Criș care fără deosebire de naționalitate prin dăruirea obiectelor de tombolă au contribuit la reușita petrecerei. Asemenea mulțumim următorilor D-ni și D-ne cari au binevoit a suprasolvi: și anume; Vucs Gyula din Ribița 4 cor. Eperjesy din Baia-de-Criș 4 c. Csutak din Tomești 4 c. Hoffman din Lunca 4 c. Dumitrie Datca din Cărstău 6 c. Veturia Dr. Papp din Brad 5 c. Const. Șerban din Baia-de-Criș 10 c. Nicolae Florea din Rîșca 5 c. Papp Károly din Cebea 4 c. Csiky M. din Vața 5 c. Kepes din Hălmaș 4 c. Leontin Bălaș din Băița 4 c. A. Fromir din Băița 3 c. George Moldovan din Băița 2 c. Lucreția Radu din Băița 3 c. Romul Popp din Băița 1 c. Victor Mussal din Băița 1 c. Eruma Irhas din Băița 2 c. Ella Dr. Moldovan din Băița 4 c. D-na Licker din Băița 1 c. D-na Olariu din Băița 2 c. D-na Iszlay din Băița 2 c. Dl Perianu din Băița 3 c. Mihok din Băița 2 c. N. Popp din Ormindea 2 c. Eugenia Drăgan, Băița 3 c. Iuliu Cosma, Crăciunești 1 c. Cosma Mihály, Baia-de-Criș 4 c. Ion Roman, Lunkoj 1 c. Petru Popp, București 1 c. Stanciu Petru, Blăjeni 1 c. Ion Fugătă, Lunkoj 1 c. Ion Felea, Valea-Brad 1 c. Iosif Costea, Vaca 1 c. Ion Cămpăan, Rovina 1 c. Thiu Ion, Șesuri 1 c. Bogdan Ion, Brad 1 c. Ion Bărna, Vaca 1 c. Fridrich Menkiny, Brad 2 c. Mirus F., Brad 2 c. Iulius Papp, Brad 2 c. Mihalus, Brad 2 c. P. Plastea, Mihăleni 4 c. Frații Kugel, Brad 4 c. V. Feigle, Brad 4 c. Ion Groza, Hălmaș 2 c. Circa I., Hălmaș 1 c. Costea I., Hălmaș 1 c. Szász G., Hălmaș 1 c. G. Robu, Hălmaș 2 c. Enea Gotdea, Hălmaș 2 c. Kesztbaum, Hălmaș 1 c. Toda A., Hălmaș 1 c. Grozescu, Bănești 2 c. Szántó I., Hălmaș 4 c. Kovács Emil, Hălmaș 2 c. Friedman, Hălmaș 1 c. Riedl M., Hălmaș 1 c. Aurel Leuca, Hălmaș 2 c. Popoviciu L., Hălmaș 1 c. S. Moldovan, Hălmaș 1 c. Rosenzweig A., Hălmaș 1 c. Dr. Weisz Armin, Hălmaș 1 c. Witdaner F., Hălmaș 1 c. Ion Dămian, Brad 1 c. Ion Căteanu, Brad 1 c. Ion Dordea, Brad 1 c. Adam Damian, Brad 1 c. Dr. Ion Papp, Brad 6 c. Valeriu Candrea, 1 c. Ion Moldovan, Hălmaș 1 c. Romul Coțoiu, Baia-de-Criș 1 c. Nicolae Dr. Robu, Baia-de-Criș 1 c. Dr. Veres Jenő, Baia-de-Criș 1 c. Rotmeier L., Baia-de-Criș 1 c. Ștefan Man, Baia-de-Criș 1 c. Petru Gligor, Baia-de-Criș 6 c. Aurel Comșa, Baia-de-Criș 1 c. Vasile Florea, Rîșca 1 c. Nabraczky Gyula, Baia-de-Criș 1 c. Marcel Moldovan, Băița 1 c. Nogál Károly, Baia-de-Criș 6 c. Dr. Szusicz I., Baia-de-Criș 6 c. Balaș Gustav, Baia-de-Criș 1 c. Constantin Popp, Baia-de-Criș 1 c. Victor Auceanu, Baia-de-Criș 1 c. Balaș Artur, Băița 1 c. N. N., Băița 3 c.

SCARA VIETII

La vîrsta de 10 ani.

Cu gramatica latină
Capul mi-s'a împuiat,
Nu știu pentru care vină
De pedeapsă grea am dat.
Ah, de s'ar sfîrși odată
Traiul de copilărit,
Căci mi-a fi grija luată
Și m'ași face tericî.

La etatea de 20 ani.

Ce frumoasă, ce sglobie,
E Joița, scumpa mea
O iubesc la nebulie
Și nu pot fără de ea.
De s'ar trece cu grăbire
Anii în cari acuma sunt,
Ca s'o iau în însoțire
S'e fiu vesel pe pămînt.

La etatea de 30 ani.

Soața mea-i nesuferită
Vrea a m'e tiranisa,
S'e stau tot cu ea m'e n'vîtă
Și s'o duc spre-a se plimba:
Nu mai pot de timp dispune
Au, de-ar crește fiul meu,
Căci, atunci, pe el l'aș pune
S'e o plimbe tot mereu...

La etatea de 40 ani.

Fiul meu se poartă bine
El învață, e deștept,
Va fi sprigin pentru mine
La speranțe mari m'aștept.
De s'ar face iute mare
Ca s'e pot a-l însura
S'e ia zestre, s'aibă stare,
S'e pot a m'e bucura.

La etatea de 50 ani.

O, ce viață-afurisită
Nora și cu fiul meu,
Am o proastă conduită,
M'e privesc atât de rău
Aș voi de-a m'e desparte,
Singur de-a putea trăi,
Căci șezînd de ei departe
Pace mi-ași putea găsi.

La etatea de 60 ani.

Suvenirile juneței
Trec pe dinaintea mea
Și-azi când anii bătrîneței
Stau ca o povară grea,
Ași voi s'e am putere
S'e devin un mic băiat,
Dar, vai, timpul care pierde
Nu mai vine nici-odată!..

Sz. 10439—1903. tkv.

Árverési hirdetmény kivanata.

A szászvárosi kir. jbiróság mint telekkvi hatóság közhirrre teszi, hogy Vajdeján Mária férj. Szeleszán vhajtatónak Szeleszan George és társa végrehajtást szenvedő elleni 500 kor. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszéknek (a szászvárosi kir. jbiróság) területén levő a Kudzsiron fekvő a kudzsiri 1199 sz. tjkvben a † 1 rd. 562, 563, hrsz. ingatlanra 334 kor., a † 2 rd. 1866 hrsz. ingatlanra 39 kor., a † 3 rd. 4170 hrsz. ingatlanra 316 kor., a † 4 rd. 4961/b hrsz. ingatlanra 157 kor., a † 5 rd. 5274/2 hrsz. ingatlanra 21 kor., a † 7 rd. 6133 hrsz. ingtlanra 253 koronában az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **az 1904. évi márczius hó 4. napján dél. e. 9 órakor**, Kudzsir község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Kelt Szászvároson, 1903. évi deczember hó 4-én.

Sóhalmy,
kir. albiró.

„THE STANDARD“

fundată în anul 1825.

Efectuește

Asigurări de viață pe lângă condițiuni foarte favorabile.

Incasso anual Coroane: 32.000.000— Dividende solvite Cor.: 170.000.000—
Avere proprie: 260.000.000— Despăgubiri de viață 520.000.000—

Agentura generală pentru Transilvania: Cluj, Strada Ferencz-József Nr. 17.

Filială pentru Ungaria:

Budapesta, Strada Kossuth-Lajos Nr. 4 în palatul Standard (Casa proprie).

4—50

Centrala generală: **Edimburg** (Anglia).

MAGAZIN DE CUCURUZ

Subscrisul, aduc la cunoștința On. public din Orăștie și jur, că am deschis magazin de cucuruz în casele d-lui **Gustav Wagner**, vis-à-vis de judecătoria cercuală, cucuruzul e de calitate cea mai bună din **România și Banat**. Cu prețurile cele mai moderate.

Rugându-mă pentru binevoitorul sprigin, mă semnez

Cu toată stima:

ILIE CIMPORESCU

2—5

Bani! Bani! Bani!

Subsemnata întreprindere de credit stă în legătură cu cele mai mari bănci din țeară și exoperează

— **împrumuturi pe pământuri și edificii** —

cu cele mai favorabile condiții și cu cele mai ieftine interese, și anume pe termen de 10—70 ani cu 2%—5³/₄%.

Credit personal cu garanți și obligație pe 5—10 ani.

La funcționari de stat, comitat și oraș, precum și la oficeri, credit simplu și fără giranți.

— La dorință servim cu informațiuni, rugând marcă postală. —

„PECUNIA“

9

întreprindere de credit, Sibiu (Nagyszeben).

Lemne de zidiri și scânduri.

Subsemnatul aduc la cunoștința on. public, că sunt provăzut din nou cu un bogat deposit de **lemne de zidiri și scânduri**, precum sunt: **grinzi, vanturi, căpriori** și tot felul de material de lemn.

Depositul meu se află în **Orăștie** (Strada Pricazului, casele Dlui V. N. Bidu) și o filială la **Geoagiu**.

Se trage luarea aminte a on. public, că toate lemnele de clădire sunt acurate din marele deposit de lângă Brașov, și anume, brad adus pe osie, ear' nu plutit.

Materialul bun și prețurile moderate sunt deja cunoscute.

Cu toată stima

17—

Ferencz & Weinberger.

Avis!

Se aduce la cunoștința onoratului public din Orăștie și jur, că

Apa minerală „Dacia“

de acum înainte au luat-o în întreprindere pentru vânzare dl **Gustav Zobel**, comerciant în Orăștie.

Atât pentru privați cât și pentru hoteluri apa se vinde:

O sticlă de 1 litr. cu . . . 12 bani.

13—

O sticlă de 1/2 litr. cu . . . 9 bani.

Hotelierii sunt îndreptățiți a o vinde: sticla de 1 litr. cu 24 bani și de jumătate litr. cu 18 bani.

Insertiunile și reclamele sunt sufletul comerțului!

Insertiuni și reclame cu prețuri moderate se primesc la administrația foii „Activitatea“.

Nou! Lampă electrică de busunar

cu mecanism american indispensabilă pentru ori-ce economie casnică.

Să poată purta și în busunar, e durabilă, comodă și corespunzătoare.

La fiecare e de lipsă pentru luminarea chililor, treptelor, ambitelor și localităților laterale.

Pentru oficeri la exerciții, pădurarilor și vânătorilor pentru serviciu de noapte e tare acomodată; pentru turiști sunt indispensabile, pentru medici și moașe cu ocaziunea vizitelor de noapte. În fabrice,

mori, pivnițe și depozite unde se păstrează materii explosive, sunt de mare însemnătate, pentru călători ce sosesc noaptea sunt neprețuite. Pentru economie este o bucurie. Nu sunt în urma ei picături de lumină pe padiment și covoare. Pe proprietari și economii îi păzește de atacuri și foc; cu această te poți suia și noaptea în pod unde se păstrează nutrețul. — E sigură contra focului. Se poate folosi de mai multe mii de ori și dacă cu timpul arde stratul, pentru 1 coroană 20 fileri subministrăm altul nou. **Prețul 4 coroane.**

Cu reflector și linte măritoare executată foarte fin 5 cor.

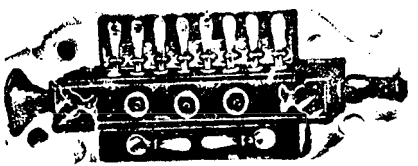
— **Strat de rezervă 1 cor. 20 fl.** —

(227) Se trimit cu rambursă de 5—52

Stabilimentul Central alui **IOSIF AUFFENBERG**

BUDAPEST, Strada Profeta 5.

Minunat instrument musical!

Pe „Flötophon“ poate cânta ori cine melodii, marșuri și dansuri, fără a cunoaște notele. Societăților, turiștilor, e foarte recomandat de petrecere. Tonul lui e fermecător.

Acest minunat instrument musical

are 10 clape, 20 tonuri, 2 clape de bas și pentru 3 cor. se capătă în formă elegantă. 3 bucăți costă 8 cor. „Flötphon“ mai puternic, cu ton fermecător, costă 5 și 6 coroane.

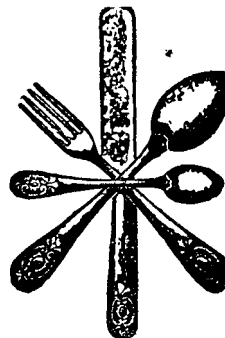
Cu rambursă trimite

Centr. lui Auffenberg József

Budapest, VI., Proféta-u. 5.

Cumpărare ocașională!

— **32 bucăți numai 6 fl.** —

În urma prea marelui deposit al unei fabrici de obiecte de metal, sunt îndreptățiți să vînd marfa acestuia în prețuri cu care se face. Spedez dară, până când depositul sustă, contra ramburs:

6 bucăți linguri de supă din cel mai fin argint de gloria, 6 furcuțe (furcuța într-o bucată) din cel mai fin argint de gloria, 6 cuțite din cel mai fin argint de gloria, 12 lingurițe de cafea din cel mai fin argint de gloria; 1 sitia de străcurat

lăptele și 1 sitia de străcurat supă. — 32 bucăți cari costă numai 6 fl., toate nouă și bune și frumos poleite. Acestea mai de mult au costat 25 fl.

Argintul de gloria este un metal cu totul alb, care se înlocuiește cu cel mai scump argint, și ca unul fiecare să fie convins despre adevăr, mă oblig a remite banii numai de cât dacă marfa nu ar conveni. — Garnitura e cel mai potrivit dar de cununie, și nu trebuie să lipsească din nici o casă.

Singur expeditor este: **Iosif Auffenberg's Centrale**

(226) 5—52

Budapesta VI., Strada Proféta nr. 5.

Comandele se trimit spedând banii înainte sau contra ramburs.